

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

עה

עין משפט
גר מצוה

(א) [בכורות מה. ז"מ נז]:
כ"ק סט. ז"ב עקה. כתובות
ע"ז. סנהדרין לא. לעיל לה;
(ג) לעיל ז: [מוספתה פ"ז];
א [קידושין ס"ה. ד] (ז) "זב"
קעג; (ח) ג' דפ"ד בני
ממונת, ולתא מיתב בלחה,
והא דפרק דניני ממונות
בשלה זהו כוונת
(ו) דפ"ד ו' ובלמוד,
(ז) דברים כ"ז, (ח) (על
ע"ה. ג) ז' חנוף בערכין
איחל; לוקח (י) 'זיק'
ק"ה. (יא) [בכורות ע"ז].
ד"ה תנאי מרעו בלמוד
אחרי; (יב) תיבת ועוניה אינה
מוננת. מנא הוה הא?
(יג) [סוכה מה. יז] כ"ל
דרכ. מהר"ם ש"ף.

הגרות הב"ה

(א) רש"י ד"ה משום וכו'
התם הדבור:

מוסף תוספות

א. עד שיאמר ירדנה
אני כיני שיש עליו כוונת
הרין לקבל. תנאי.
ב. שכל זמן שתורה
לתת היא הוא מוכן
לקבל, והלכך הוה כמי
שהוא חייב בקבלתה.
ג. ואע"פ שיהא תולה
הוא ברעת האשה. תנאי.
ד. לא חלקו (ר'א ור' ב) פפאן
אלא בגט על תנאי דמעשה
הרלו שהיא חייבת כוונת
להשלם תנאי דמו לחוב
ודמו לתנאי וביניא
למירוק היא עוונת מביית
בבתי עיר חומה שבת
מכור אצלו מכירה גמורה
אלא רחמנא אוקמיח
אפידון ומש"ה דמי לחוב
ודמי לתנאי. ר"ן.
ז. דהא אמר [נתת] מ'אין
שמעת ליה דאמר בעין
תנאי קודם למעשה רבי
מאי הוא משמע דרבי
חנינא בן גמליאל פליג
אכולהו. לכן נראה לי
דפליג אכולהו. מוס' קדושין
פ"ה. ה' לר"ם לא
איצטרך, דבעי תנאי
כפול. אלא. מוס' ה'ה"ש
ע: ד"ה א"ל.

מכלל דבעלמא נמניה נע"ן לאו נמניה היא. וגזי גט דאיסורא
הוא לא תקין הלל: שלא בפניו. כי הכא שאינו גלשה: מאי
דאיצטרך ליה תקין. ראה שהיה נטמן והתקין דבעל כרחו ושלל
בפניו תהא נמניה ואי הוה נמי קאי קמן ואמר לא מקבילנא הוה
איצטרך להלל נמי לתקוני דמיהו
נמניה אלך מה שלל הוהך לא הוהך
וגזי גט דאיסורא הוא לא קיימא
תקנתא דהלל: ערב בשילהי גט
פשוט: (י) ד'דן. דמתני': ראייה אחרונה.
(כ) באלה דיני ממונות (פסהדרין דף לא).
דאפליגי באלמו לוי כל ראיות שיש
לך להביא הבא עד שלשים ולא הביא
עד לאחר שלשים ו' ואמרו לוי הבא
ראיה ואמר אין לוי ראיה בקמייתא
הלכתא כוונתה ובבביתא לית הלכתא
כוונתה: והנייר שלי לא יהיב לה
ולא מידי ורחמנא אמר נתן בידה:
מאי שגא רישא כו'. קא סלקא דעמיה
על מנת לאו מעשיו הוא כרבנן
דפליגי עליה דרביי) והוי כמו לכשתחזירי
לי הנייר ליהוי גט ו'א"כ אמאי מגורשת
הא זשעת גירושין לאו מידי נקיעט:
היא דליטה. ו'אלת: לא גפליה.
ר"ם במסכת קידושין (דף ס"ה). כל
תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן
וכו' דנימא אס לא תחזירי לא יהא
גט הלכך בטל תנאי: הא כפליה
לא הוי גיטא. לר"ם: מכדי. לר"ם
כל תנאי מהיבא גמרינן לכופלו:
מתנאי שבני גד. שהיה כפול אס ועברו
ואס לא יעברו (בבבב כ"ז) וכיון דמנייה
גמרי' זעינן כי התם תנאי שתלו בו
המעשה הוכר קודם למעשה אס
יעברו זה התנאי ונתתם להם זה
המעשה ה"ז זעינן דנימא אס תחזירי
יהא גט: לאפוקי כהא. דאמר לה
זה גיטך זירישא והדר ע"מ שתחזירי:
משום דהוי ליה כו'. וזין לר"ם וזין
לרבנן דלא אפלוג אלא ככפליה
כדמפרש טעמא התם (ב) הוהך הדבר
לאומרו שאלמלא כן יש זשמע
שאף בחרך כענן לא יחלו: דדבר
אחד. לעבור הירדן: ומעשה דדבר
אחר. נחלת מני' הירדן מזרחה:
דדבר

תנאי ברבר אחד ומעשה
תנאי ברבר אחד ומעשה

מכלל דבעלמא נמניה בע" כרחו לא הוה נמניה. וא"מ דהשכח
לא מפליג בין בפניו בין שלא בפניו דבעל עיני בעל כרחו
לא הוה נמניה א"כ למה היה נטמן בראשונה וי"ל דבפניו לא היה
יכול לעיני ו' מלוה מלכלס כדי שיהיה הבית שלו וגם אם היה בפניו
יעשוהו ז"ד לקבלס בעל כרחו ו' א"מ
זבתי ערי חומה דהוי כפרטון חמוז
דעליו לקבלס פשיטא דהוי פרטון
דקדאמרין ו' הלוהו זישוב לא יחזיר
לוי זמדבר משמע דזישוב יחזיר לוי
אפילו בעל כרחו וכן דהוזב (ז"מ
דף מט.) כי אמר ליה שקול זוך לא
הוי אפילו כשומר חנם ומה איצטרך
הלל אוקן לתקן וי"ל דוקא בעלמא
פשיטא דהוי נמניה שאין המלוה
מפסיד בקבלת הפרטון אבל הכא
דע"י הפרטון זריך להחזיר הבית
וכן ע"י קבלתו הוי הגט גט לא הוה
נמניה ו'א"מ גזי גט פשיטא דלא הוה
נמניה ומה זריך ללמוד מתקנתו של
הלל וכי אס יתן מתנה לחזירו יקבלנה
בעל כרחו ואור"י ד"ל דיון דאמר
לה ה"ו גיטך ע"מ שמתני לוי מאתם
זו מלה הדר ב' דבעתה ז ועליו לקבלס
והוי כמו זבתי ערי חומה וקמ"ל
דאפ"ה זע"כ לא הוה נמניה ז.

לאפוקי הכא דמעשה קודם
לתנאי. פי' זקנוטנס

פסקי רי"ד

אמר רבא מתקנתו של הלל
הרי זה גיטך ע"מ שתחזירי
לי מאתם וזו ונתנה בין לוי
מדתו בין בעל כרחו
מגורשת דמתנה בעל
כרחו שמה מתנה וכי
איצטרך ליה להלל
לתקוני שלא בפניו אבל
בפניו בין מדעתו בין שלא
מדעתו היא נמניה: ת"ד
הרי זה גיטך והנייר שלי
אינה מגורשת ע"מ
שתחזירי את הנניר הרי זו
מגורשת ה"ש רישא ומ"ש
סיפא פי' דקס"ד דלא קניא
גיטא עד שתחזירי לו את
הנניר ומצא דבעת קניית
הגט לא יהיב לה מדי
ורחמנא אמר נתן בידה

דנאי

ממש כי האי גוונא ואס בחקותי תלכו ואס תאבו ושמעתם נמי רוב מלוות ע"י שליח ונראה להלכה כר"ם דבעי' נמנאי כפול כו' דשמואל ור'א בסמוך
סברי כוותיה וכל הני דממתינין איירי זמנאי כפול אע"ג דלא פירש דה"נ מוקי לה לקמן (עו.) זרייתא זככפליה לתנאיא אע"פ שלא פירש זככל ע"מ
זככפ"ס גוון (סוכה מה): ע"מ שתחזיריה לי דאתרוג וכיואל בו זעי כפילות זככל מקום זעינן תנאי כפול אלא דוקא זשמוי יין ופרועי ראש דהוי
איסורי זכפ' זשועת הדעות (זשועות דף לו:) והא דזעינן כפילות זשועת משום דהוי איסורא דלית זביה ממונא דאיכא שאר זככות ו' ועונה
זכמזבה והא דאמרין זירושלמי זפרק האומר (קידושין פ"ג ה"א) א"ר יוסי א"ר זון זכל אחר אית ליה לר"ם מכלל לאו אהא שומע הוה זככא לית ליה ונראה
להרב ר' אלחנן זגרכסין זכל אחר לית ליה לר"ם וכו' והכא אית ליה ומושני ר' מנינא חומר הוה זערוה כלומר אע"ג דלא זכל תנאו ומן
הרין תנאי זבטל ומעשה קיים ומשום חומר איה הגט גט ולא הקידושין קידושין שאס קבלה קידושין מאחר זריכה גט משניהם זכבחי איירי התם
לעיל הקשה הרב ר' אלחנן כיון דזעינן תנאי כפול זכזיחו נשך (ז"מ דף טו.) גזי אי קיימת זידך אנה דקאמר פטומי מיילי זעלמא הוה זשמע
שאס המתנה הוה כמו שהיא אמרה היה מועיל ואמאי הא לא כפליה לתנאי וזומר רבינו יצחק הא דנקט פטומי מיילי' משום דלא מהני
אפ"י לרבנן דר"ם וז' עניינים יש דיש מקומות דזעינן תנאי גמור ולר"ם תנאי כפול ויש מקומות דלא זעינן אלא גליי דעת ויש מקומות
דאפ"י גליי דעת לא זעינן זכפ' האיך מקדש (קדושין דף מט: ד"ה זכריס) מפורש: אלא אמר רבא משום דמעשה קודם לתנאי. לאו משום דלית ליה
לרבא כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי דהא הכי הילכתא דכפיריית לעיל (ע"ד. ד"ה זכ הוגה) ועוד זככדליא קאמר רבא ז' צהירך אתרוג זה על
מנת שתחזיריה לי החזירי יאל ואס לאו כאומר מעכשיו דמי הכי יאל והא לא הוה המתנה אלא זכשהחזירו ואל אינו זכידו ואין נראה לומר
דהתם מייירי גוון שאמר מעכשיו דא"כ היה לו לפרש זכזכרי וזע"ג דלא פירש נמי כפילות היינו משום דלא מפרש ליה זשמשנתיו
זכל אי מייירי זכאומר מעכשיו היה לו לפרש אלא שרצה רבא ליישב זרייתא זו אפילו זכרבנן ורביי') זכל לרבי אחיזא שפיר זכדמסיק
רב אחי וזייירי נמי זשמע לקמן זכסוף פירקין (עו.) דסבר זכרי דקאמר הכל מודין זעל מנת שאלא חמה מגורתיקה דמעכשיו קאמר וכדכרי
כו' ומייה איה משא ראיה דלא מני' למיירי איכא הכל מודין דעל מנת לאו כאומר מעכשיו דמי דהא זכאס תנאי פליגי כ"ש זעל מנת דעדיך:

א ב מ"י פ"ז מהל'
אחות הל' ז ופ"ג
מהל' וזיה ה"ו) פג"ג עיני
מה טו"ש"ע א"ה"ע קימן לח
טע"ז:
א ב טו"ש"ע ט"ס ספ"ד ז
זכג"ה:

מוסף רש"י

שלא בפניו. גוון זה
שהיה נטמן ומשום דתמי
לרשעא א"כ, זשגל
זכפניו הוה זבעל זכרו הוה,
משום הכי איצטרך ליה
להלל לתקוני (עו.) מאי
דאיצטרך ליה תקן.
ואי הוי נמי לוקח התם ולא
אילו זכבליטו הוה
איצטרך להלל לתקוני זעל
זכרו מיהו נמניה (עו.)
הרי זה גיטך והנייר
שלי. כל הנניר אי מעכ
לנניר, אינה מגורשת.
דכיון דהייר של לא נתן
לה כולס, דמנאלו אומות
פזכות זכאיר (לעיל ז.)
על מנת שתחזירי לי
את הנניר מגורשת.
ומה זכמנא על מנת
להחזיר שמה מתנה (עו.)